

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๗

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำกวมและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์และนายอำเภอวังจันทร์ จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์แล้ว

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบลเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลอดจนที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ หรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์แต่งตั้งหรือมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะเป็นอันว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด นำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอก

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับรถขน เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์ เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวงจันทร์

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ถ่าย เท ค้าย เชื้อ หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือ สถานที่ที่กักมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

ข้อ ๑๒ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นร้าวออกมาข้างนอก และรองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วมีฝาปิดมิดชิด กันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบ ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือ สถานที่นั้นมิให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควั่น กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำ โดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่ง ปฏิกูลและขยะมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็น หนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่ง ปฏิกูลและมูลฝอยตามข้อ ๑๓ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผา ฝัง หรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ส.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดแล้วและเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต ตามแบบ ส.๒

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๒ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกครั้ง โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและ ความรับผิดชอบในการผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาและใบเสร็จรับเงินให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน กำหนด ๓๐ วัน ก่อนวันเริ่มการให้บริการ

ข้อ ๒๓ อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูงท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด ๓๐ วัน ก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๒๒

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบคำสั่งและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๖ ใบอนุญาตให้มีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

ข้อ ๒๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอลีกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๘ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๐ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สม. ๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย
ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๒ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอยโดยทำธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๒

(๓) คำขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการบริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่ง
ปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๓

(๔) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สม. ๔

ข้อ ๓๓ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัตินี้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน

กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่ ๒ ครั้งขึ้นไปและมีเหตุจะต้องถูก
สั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๑๗ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ หรือข้อ ๒๔ ต้องระวางโทษ
ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๒๙ หรือข้อ ๓๑ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๒
วรรคหนึ่งและตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง
มีโทษตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นต้องด้วยความในข้อ ๓๔

ข้อ ๓๙ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ แห่งข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๔ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ คำสั่งหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ว่าที่เรือดรี ธงชัย บุญก่อเกื้อ

นายกองคํการบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	รายการ	บาท
๑	ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ	
	- เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๒๕๐
	- เศษเกินครึ่งลูกบาศก์ ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๑๕๐
๒	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ	๓๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร เดือนละ	๓๐
	ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษ ของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ	
	- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๕๐
	- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
๓	- ใบอนุญาตดำเนินการในการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕,๐๐๐
	- ใบอนุญาตดำเนินการในการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕,๐๐๐
หมายเหตุ ๑,๐๐๐ ลิตร เท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		